

22- CHUYỆN HAI ANH EM VƯƠNG TỬ BỊ ĐUỔI RA
KHỎI NƯỚC

Ngày xưa có hai anh em vương tử bị đuổi ra khỏi nước, đến giữa một con đường trống thì lương thực đã hết. Người em bèn giết vợ mình lấy thịt chia cho anh và chị dâu cùng ăn. Người anh thấy miếng thịt ấy ngấm sợ nên không ăn. Người anh tự cắt thịt đùi của mình, vợ chồng cùng ăn. Người em thấy thịt của vợ mình đã hết liền muốn giết chị dâu. Người anh bảo:

–Đừng giết chị dâu.

Rồi người anh lấy thịt đã giấu ở trước đưa cho người em ăn. Khi họ đã đi qua khỏi đồng trống, đến chỗ ở của Thần tiên, hái được trái ngon để ăn. Người em sau đó bị bệnh mà chết, chỉ còn người anh sống sót. Khi ấy, vương tử thấy một người bị chặt hết tay chân, cho nên sinh lòng từ bi, hái hoa quả nuôi sống người ấy. Vương tử là người thiếu dục, trong lúc đi hái hoa quả thì người vợ của chàng ở sau tư thông cùng người bị chặt tay chân đó và trở lại ghét chồng mình. Trong một ngày nọ theo chồng để hái hoa, đến một bên bờ sông, bà nói với chồng:

–Anh hãy hái hoa quả trên cây kia.

Người chồng nói với vợ:

–Ở dưới có sông sâu, trèo lên cây có thể dễ rơi xuống sông.

Người vợ nói:

–Anh lấy dây cột ngang lưng rồi trèo lên cây, em sẽ nắm một đầu dây đứng gần mé sông.

Người chồng làm vậy. Thế rồi người vợ bày kế làm người chồng rơi xuống dòng sông, nhờ chàng có sức mạnh từ thiện, tuy rơi xuống nước và bị trôi đi nhưng vẫn không bị chết chìm giữa dòng sông.

Bấy giờ có một vị quốc vương băng hà, vị tướng sư của nước ấy đi tìm kiếm những người ở trong nước xem ai có thể làm vua được, từ xa trông thấy trên mặt nước có cái lọng mây vàng lơ lửng. Vị tướng sư xem quả xong nói:

–Dưới cái lọng mây vàng, chắc chắn có Thần nhân.

Ông liền bảo người xuống nước rước lên và tôn làm vua.

Người vợ cũ của nhà vua đang cõng người bị chặt tay chân kia đi xin ăn, đi đến cửa vương tử. Người dân trong nước ấy đều khen:

–Có một người đàn bà tốt cõng một người chồng bị chặt tay chân, cung kính hiếu thuận đang đến chỗ vua.

Nhà vua nghe lời ấy rồi liền cho người kêu đến trước điện. Nhà vua hỏi vợ:

–Người bị chặt tay chân đó có phải thật là chồng của người chăng?

Người vợ đáp:

–Thưa đúng thật là chồng của tôi.

Bấy giờ vua lại nói:

–Người có biết ta chăng?

Thưa:

–Không biết.

Vua nói:

–Người biết tên họ ta hay không biết?

Bà hướng về phía vua nhìn xong, sau đó bà xấu hổ. Nhà vua vì lòng từ cho nên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

bảo người nuôi dưỡng họ.

Đức Phật nói:

–Các người nên biết, nhà vua đó chính là thân Ta. Còn người vợ lúc ấy là người con gái của Bà-la-môn tên là Chiên-giá, đã độn gỗ trong bụng để hủy báng Ta. Còn người bị chặt tay chân lúc ấy chính là Đê-bà-đạt-đa.

M